

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: J/6728

Az Országgyűlés
Kutatási és Innovációs Eseti Bizottsága

Érkezett: 2008 NOV 04.

Bizottsági önálló indítvány
(Együtt kezelendő a H/.....
számú határozati javaslattal)

J E L E N T É S
a Kutatási és innovációs eseti bizottság tevékenységéről
(2007. június – 2008. október)

Előadó: dr. Magda Sándor
elnök

Budapest, 2008. november

JELENTÉS

a kutatási és innovációs eseti bizottság tevékenységéről 2007. október 19. – 2008. november 3.

Előzmények

Az Országgyűlés munkájában az elmúlt években fokozott figyelem irányult a tudomány- és innovációpolitikára. A parlament megalkotta a **2003. évi XC. törvényt a Kutatási és Technológiai Innovációs Alapról**. Az Alap addicionális forrásként segítette a szellemi szférát, s különösen fontos, hogy a vállalati innováció előretörését mozdította elő – ma már tudjuk: eredményesen. A **2004. évi CXXXIV. törvény a kutatás fejlesztésről és a technológiai innovációról** átfogó keretet adott ahhoz, hogy hazánk az Európai Unió tagjaként a Lisszaboni Stratégia valóra váltásában eredményesen tudjon részt venni, erősítve Magyarország tudáson és annak hasznosításán alapuló versenyképességét. E törvények végrehajtását szolgálta a Kormány – 2007-ben elfogadott – **tudomány-, technológia- és innovációpolitikai stratégiája**, majd az ennek valóra váltására hivatott **intézkedési terv**. A tudomány- és innovációpolitika hangsúlyossá válása szükségessé tette az e téren jelentkező törvényhozói feladatok újragondolását, beleértve azok szervezeti feltételeinek megteremtését is.

A „Kutatási és innovációs eseti bizottság”-ot (a továbbiakban: Bizottság) az 56/2007. (VI. 20.) OGY határozat hozta létre. A testület elnökét és társelnökét, valamint tagjait a Parlament 2007. június 27-én választotta meg. A tanácskozási jogú állandó meghívottakról a Bizottság első ülésén 2007. szeptember 25-én döntött (a jelentés írásakor a testület személyi összetétele a melléklet szerinti).

A Bizottság megalakulásától kezdve munkaterv szerint működött, és hat ülést tartott. Tevékenységében a kutatás, az innováció kormányzati irányítási rendjében meghatározó szervezetek vezetőinek meghallgatása egyszerre szolgálta a tájékozódást, valamint az ellenőrző funkció érvényesítését. Kiemelendő az Új Magyarország Fejlesztési Terv keretében indított kutatási-fejlesztési programról szóló beszámoló (Bajnai Gordon fejlesztési és gazdasági miniszter) az MTA szerepéről szóló tájékoztató és vita (az Akadémia szerepe a K+I+G területén, Pléh Csaba az MTA főtitkár-helyettese), az OTKA helyzetéről és a főbb tennivalókról szóló beszámoló és eszmecsere (Makara B. Gábor az OTKA elnöke). Összegző és feladatkijelölő napirendi pont volt „A tudomány- és innovációpolitikai kormányzati tevékenység áttekintése, javaslatok a szervezeti irányítási rendszer átalakítására” c. napirendi pont (előadója Kiss Péter a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter). Valamennyi beszámoló és az azokat követő viták előrettekintők voltak, a kutatás, az innováció társadalmi, gazdasági szerepének növelését szolgáló intézkedések megalapozására, illetve megtételére irányultak. A Bizottság tevékenységén végigvonult az irányítási

rendszer korszerűsítésének igénylése, a szellemi bázis és a vállalkozói szféra együttműködésének előmozdítása, a kutatás-, az innovációpolitika prioritizálásának sürgetése a kormányzati munkában.

A Bizottság üdvözölte, hogy a Kormányban a kutatás-fejlesztés 2008. május 5-étől közvetlen képviselőt kapott. A kutatás-fejlesztésért felelős tárca nélküli miniszter meghallgatása során a Bizottság szorgalmazta, hogy az új irányítási struktúra segítse elő, hogy a kutatás-, az innovációpolitika a kormányzati munka valamennyi területén és szintjén összehangolt legyen, s növekvő mértékben járuljon hozzá a gazdaság dinamizálásához, a nemzeti innovációs rendszer kiépítéséhez, a Lisszaboni Stratégia hazai érvényesítéséhez.

Itt kell megemlíteni, hogy az Országgyűlés Oktatási és Tudományos Bizottsága 2008. február 6-án az Magyar Tudományos Akadémia székházában a tudomány helyzetéről szóló 2003-2004., illetve a 2005-2006. évi beszámolók megtárgyalása során konszenzusra jutott olyan témákban, amelyek az eseti bizottság feladatkörébe (is) tartoznak. Következő ülésén pedig elfogadta az OTB 2/2006-2010 (2008. február 27.) számú (a Házszabály 96/a §-a szerinti) állásfoglalását, amely 12 pontban foglalta össze a tudomány- és technológiapolitika legsürgetőbb feladatait.

Az eseti bizottság munkájának áttekintése

A Bizottság jelentése a megalakulástól, 2007. június 20-tól 2008. október 28-ig tárgyalt napirendek rövid összefoglalását nyújtja, illetve a Bizottság tagjai és tanácskozási jogú állandó meghívottjai által megfogalmazott véleményeket, javaslatokat összegzi.

Az Innovációs Alap – Kutatás-fejlesztési és Innovációs stratégia tárgyalásakor a Bizottság megállapította, hogy versenyképes innovációs központok helyett főleg helyi kompetenciaközpontok jöttek létre (míg hozzánk hasonló nagyságú országok 3-6 központot alakítanak, ezek száma hazánkban több tucatnyi). A lisszaboni egyezmény értelmében 2010-ig az EU-országokban a K+F ráfordításoknak a GDP 3%-át kellene elérnie. Ez – a „félidős” elszámolást követően – Helsinkiben módosult 2,6 %-ra, a 3 %-os szintet 2013-ra kellene elérni. Ennek tükrében is igen alacsonynak értékelhető a hazai GDP-arányos 0,97 %-os ráfordítás, ami az EU-átlag felét éri csak el, s az elmúlt két évben tapasztalt növekedés megtorpant. Magyarországon a központi, állami innovációs fejlesztés dominál a vállalati fejlesztés helyett; nem a piaci igény szorítja a vállalkozásokat a fejlesztésre, hanem a központi elosztás, tehát az innováció nem keresletvezérelt, hanem elosztásvezérelt. Szintén súlyos probléma, hogy olyan nagy az innovációs kockázat, hogy a kis- és közepes méretű vállalatoknak gazdaságilag nem éri meg innovációra beruházni, így a mai kutatás-fejlesztés 81 %-a 20-25 nagyvállalat kezében összpontosul.

A változáshoz szükséges stratégia elemei

- **exportpiac-képes termékek K+F-jének támogatása** a megtérülés elengedhetetlen vizsgálata mellett;
- **külső pénztöke bevonása** az innovációba, az Innovációs Alap „seed money”-t („magvető forrás”) fogadó képességének fokozása; az Alap az innovációs folyamat első szintjén lépjen be, ezzel csökkentve a külső forrás, hitel felvételének kockázatát;
- **országos kitörési pontokra** koncentrálni a pénzeszközöket a nemzetközi versenyképesség érdekében, a tudásközpontok közötti versenyben – a nyilvánosság bevonásával – 2-4 tudásközpontot kell létrehozni, ez a folyamat a kiválasztódás elvére kell épüljön, nem szabad egyszeri és önkényes központi hivatali döntéssel győztes tudásközpontot kijelölni – a kiemelkedőket lépcsőzetes, progresszív támogatásban kell részesíteni.

Új pályázati rendszert kell létrehozni, melynek során szükséges egy három éves menetrend kialakítása és közzététele, új bírálati szempontok megállapítása, a monitoring menet közbeni és utólagos érvényesítése, az értékelés szerepének megnövelése a nyilvánosság bevonásával.

Az Új Magyarország Fejlesztési Terv keretében indított kutatási-fejlesztési programokról Bajnai Gordon miniszter tájékoztatta a testületet. A hazai K+F+I-ről nyújtott értékelésében megállapította, hogy hiányzik, illetve egyenlőtlen színvonalú a szükséges alpinfrastruktúra, ami egyaránt tapasztalható ágazati és területi megoszlásban; a K+F tevékenység 66 %-a Budapestre koncentrálódik. További problémát jelent a kutatási és innovációs folyamatok szétaprózottsága (100 kutatóra kb. 141 téma jut), az együttműködés hiánya, az inkubációs és tőkeprogramok fejletlensége, a K+F+I humán erőforrás feltételeinek korlátozottsága, az innovatív termékek iránt megnyilvánuló gyenge kereslet.

A beszámolási időszak alatt a Gazdaságfejlesztési Operatív Program keretében 7 konstrukciót hirdettek meg közel 90 Mrd Ft értékben, mintegy 500 pályázat támogatását megcélózva:

- piacorientált kutatás-fejlesztés támogatása
- kutatás-fejlesztési központok fejlesztése, megerősítése
- innovációs és technológiai parkok támogatása
- vállalati innováció ösztönzése
- pólus innovációs klaszterek támogatása
- vállalati kutatás-fejlesztési kapacitás erősítése
- technológia-intenzív „start-up” vállalkozások támogatása.

A Bizottság foglalkozott az Elektronikus Informatikai Szolgáltatások (EISZ) és révükön megvalósuló elektronikus szakirodalmi adatbázisokhoz való hozzáférés központi támogatásának problémájával (Lovász László akadémikus javaslatára). Megállapította, hogy az EISZ a tudományos kutatás infrastruktúrájának meghatározó eleme, s mint ilyet, indokolt támogatni a Kutatási és Innovációs Alapból. Ugyanez az

ülés foglalkozott azzal a miniszterelnöknek címzett javaslattal, amely a K+F+I kormányzati irányításával, az irányítás integrálásának helyreállításával foglalkozott: az NKTH legyen a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter felügyelete alatt működő kormányhivatal, a Kormányban legyen olyan személy, aki az innovációs ügyekért összességében felelős (a javaslatot Tétényi Pál akadémikus foglalta írásba).

A Magyar Tudományos Akadémia nemzeti innovációs rendszerben elfoglalt helyéről Pléh Csaba, az MTA főtitkár-helyettese adott összefoglaló értékelést. Az 1980-as évek végén megalkotott akadémiai törvényt követően az MTA főhatósági jogköre megszűnt, majd az 1994. évi XL. törvény és az annak nyomán elfogadott új alapszabály önkormányzati elven alapuló, jogi személyként működő köztestület státuszt eredményezett. Az MTA kutatóintézeteket, kutató csoportokat tart fenn illetve támogat; a 90-es évek konszolidációját követően csökkentett létszám mellett világosabb profilú kutatóhálózat jött létre.

Az akadémiai törvény elfogadásának időszakához képest a kutatás-fejlesztés társadalmi környezete, az elvárások, de a kutatás módszertana maga és a kutatói karrier is jelentősen megváltozott. A K+F+I ellentmondásainak megértéséhez a mai kor trendjeinek ismerete elengedhetetlen. Fontos felhívni a figyelmet a K+F+I globalizálódására, amely megelőzte a többi területen tapasztalható. A felhalmozódott tudás elmélyítette a specializáció igényét, ez együtt jár az együttműködés növekedésével, ami emeli a kutatási költségeket. Egyes berendezések nemzeti méretekben nem hozhatók létre, de vannak olyanok is, amelyekhez világméretű összefogás kell. Nem véletlen, hogy az internet világhálóját kutatóintézetekben fejlesztették ki, hiszen itt sokkal hamarabb megjelent a kommunikációs igény.

Az Európai Bizottság most alakítja ki a K+F+I politikájának kulcselemeit az elkövetkező évekre. Ebben kiemelt helyen szerepel az „ötödik szabadság” beemelése az európai jogba, vagyis a **tudás szabad áramlásának szabadsága**.

Az egyre erősödő nemzetközi együttműködésre azért kell felhívni a figyelmet, mert számos hazai dokumentum úgy képzeli, hogy a helyi tudáspólusokban közvetlenül megszülethet az a tudás, amelyből a helyi kisvállalkozások meggazdagodnak. Hibás modell nem vezethet eredményre. Az EU új programot indít „Eurostars” néven épp a kis- és közepes vállalkozások összeurópai együttműködésének kialakítására. A hazai köztudatba ez az egyre fontosabbá váló nemzetközi elem még nem került be.

Az együttműködés mennyiségét kevés statisztikai adat méri, de a tudáskereskedelem növekedéséről, illetve a programokban részt vevők számának alakulásáról kedvező adatok vannak. Számos együttműködés azonban nem jár forráscserével. Ennek előnye, hogy a szellemi tulajdon az adott intézménynél marad, míg a megrendelt kutatásoknál a szellemi tulajdon joga külön megállapodás kérdése. Egyre fontosabb, hogy bekapcsolódjunk a nagy nemzetközi kutatási berendezések létesítésébe társként, ellenkező esetben lemaradásunk megjósolható. Ugyanakkor e kutatások nemzetközi áron folynak, ezért a bekapcsolódás a hazai nyomott kiadások mellett költségesnek látszik.

Az MTA munkájára a nemzeti innovációs rendszer korábban bemutatott valamennyi eleme kihat. Az Akadémia célja a rendszerbe való adaptálódás, ami az eddiginél nagyobb rugalmasságot, gyorsabb döntéshozatalt és szakszerű menedzsmentet igényel. Ennek elérését célozza az akadémiai reform; új akadémiai törvény megalkotása szükséges. A gyorsan változó jogi környezet számos olyan jogi konfliktust generál, amelyhez változtatni kell az MTA működésének jogi kereteit. Az új törvény benyújtását késlelteti az a vita, melynek középpontjában a köztestületi és a kutatásirányítási feladatok szétválasztásának, illetve a döntéshozatali és az ellenőrzési vonalak szerkezetének mikéntje áll.

Az NKTH megbízása alapján készülő OECD felmérés – többek között – az alábbi problémákra hívja fel a figyelmet:

- a hazai teljes K+F ráfordítás a GDP arányában az OECD átlag 42 %-a,
- az egy főre számított hazai teljes K+F ráfordítás az OECD átlag ¼-e,
- az 1000 dolgozóra jutó kutatók száma az EU átlag 55 %-a.

Fentiekből adódó megállapítás: 1/8 erőforrással nem lehet 100 %-os teljesítményt elérni! További problémát jelent, hogy a vállalkozásoknak csak 20 %-a innovatív, a kockázati tőke volumene alacsony, a K+F+I irányítását (a beszámolás időszakára vonatkozóan!) számos jogos kritika illelheti, a munkaerőpiac, valamint a képzés és oktatás nem fedi le az igényeket.

A bizottság munkája során megismerte az Országos Tudományos Kutatási Alapprogramok (OTKA) stratégiáját is. Az OTKA kicsi, de jól észrevehető szerepet játszik az EU tudománypolitikájában: évtizedes hagyományai okán a magyar tudományos kutatás kiváló, ezt híven tükrözi, hogy 1999-ben 1 millió dollárra vetítve Magyarország volt a legeredményesebb a tudományos eredmények „termelésében”. Ennek másik oldala már negatív következtetés: a minőséghez képest az ország a világon a legrosszabbul finanszírozza tudományát. Hosszabb távon ez elsorvadáshoz vezet!

A **tudományfinanszírozásban** fontos lenne a feladat- vagy projektfinanszírozás (a strukturális tulajdonságból eredő intézményfinanszírozás helyett), ez lenne a modern megoldás mind a felsőoktatásban, mind pedig a tudományos kutatásban, de ehhez az ágazat minden növekményét a feladatfinanszírozásra kellene fordítani.

Az OTKA jól követi a tudományosan haladó világ és Európa tudományos értékrendjét, tendenciáit. **Az EU tudományos jövőjével foglalkozó szakmai-politikai informális stratégiát készítő „Task Force”-nak az OTKA tagja.** Az OTKA eljárásrendje, informatikai technológiája eléri az európai, illetve az angolszász átlagot; elektronikus, integrált pályázati technológiája itthon egyedülálló. Az alapprogramból nyújtott finanszírozás 2/3-át felsőoktatási, 1/3-át főhivatású kutatóintézetek nyerik el.

Néhány jogi természetű nehézség megoldásában az OTKA az Országgyűlés és a Kormány segítségét kéri, nevezetesen:

- az átlagos **támogatási periódus** 3 évről 4 évre emelése,

- az OTKA gazdálkodása legyen független a kincstári szabályozástól (a hosszútávú tervezés indokolja, hogy ne kössék meg az OTKA kezét mechanikus szabályok, valósuljon meg a tudomány-, technológia-és innovációpolitika azon előírása, amely szerint az OTKA keretét évente 10 %-os dinamikával kell bővíteni);)
- a Kormány kössön hosszabb távú megállapodást az OTKA-val, lehetővé téve a 2-3 éves távlatú tervezést, gazdálkodást,
- az OTKA költségvetésére a Kormány Tudomány- és Technológiapolitikai Kollégiuma tegyen javaslatot,
- az OTKA költségvetése legyen független az öt befogadó költségvetési fejezettől.

A bizottság áprilisban konzultációt folytatott a tudomány- és innovációpolitika kormányzati tevékenységről, az irányítási rendszer átalakításáról. Az ülés meghívott előadója Kiss Péter, a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter volt. Ezen a napon hallgatta meg **dr. Molnár Károly kutatás-fejlesztésért felelős tárca nélküli miniszterjelöltet** az Országgyűlés Oktatási és Kutatási Bizottsága. Így a tervezett napirend alternatív javaslatai közül az egyik – már megvitatását megelőzően – teljesült.

Kiss Péter miniszter hat európai állam (Ausztria, Szlovénia, Csehország, Finnország, Görögország és Portugália) gyakorlatát mutatta be, melyet az alábbiak szerint lehet összegezni:

- az állam mind a hat országban közvetlenül is támogatja a K+F tevékenységet. Az EU25 átlagában a K+F befektetések finanszírozását szolgáló közkiadások a GDP 0,75 %-ának, míg a piaci szereplők befektetései a GDP 1,1 %-ának megfelelő arányban oszlanak meg;
- az állami szerepvállalás több esetben is igen nehezen áttekinthető intézményi keretek között zajlik (átfedések, meghatározatlan kompetenciák, korlátozott hatékonyság);
- az innovációban a külföldről érkező befektetések szerepe jelentős, ami a tőkevonzó infrastrukturális befektetéseket, illetve az üzleti környezet javítását feltételezi;
- az innováció szektorsemleges, vagyis nem az egyes ágazatokat kell ösztönözni, hanem magát az innovációt – döntően a keretfeltételek javításával;
- a globális versenyelőnyöket jelentő természetföldrajzi, kulturális, vagy a felhalmozott intellektuális tőke formájában jelen lévő tényezők azonosítása a gazdaságpolitika kiemelt feladata;
- a finn innovációs politika a K+F-et az átlaghoz képest jóval nagyobb arányban bízza az üzleti szereplőkre, vagyis a közvetlen vállalati K+F támogatás helyett a keretfeltételek javítására összpontosít, ennek tulajdonítható kiemelkedő eredményessége.

A tárca nélküli miniszteri kinevezését követően 2008. május 27-én folytatott konzultációt a bizottság **dr. Molnár Károly kutatás–fejlesztésért felelős tárca nélküli miniszterrel**, aki összefoglaló ismertetést nyújtott feladatairól, a pozíciójával szemben támasztott elvárásokról. Fő feladata lesz:

- a tudománypolitika alakításában részt vevők tevékenységének, a tudománypolitika szereplőinek a kormányzattal való kapcsolattartása,
- az irányítás szükségtelen párhuzamosságainak a felszámolása,
- az alapkutatás, alkalmazott kutatás és az innováció tekintetében az egyensúly megteremtése.

A konzultáció során a miniszter szembesült a jelentésben eddig vázolt valamennyi problémával, melyek megoldására az ország erejéhez mért intézkedéseket helyezett kilátásba.

A 2008. október 28-i ülésen a **Hatékony tudomány-, technológia- és innovációpolitikai (TTI) irányítási rendszerről** tartott tájékoztatót dr. Molnár Károly kutatás-fejlesztésért felelős tárca nélküli miniszter. A magyarországi kutatás-fejlesztés jelenlegi helyzetével kapcsolatban megállapította, hogy kiegyensúlyozatlan a K+F szerkezeti megoszlása, korszerűtlen a non-profit kutatói hálózat, elaprózott a kutatói tevékenység, hiányzik a piacra nyitott szemlélet, mindezek pedig rontják a gazdaság versenyképességét. A továbbiakban ismertette az OECD javaslatait a magyar kutatás-fejlesztési tevékenység megerősítésére. Az irányítási rendszer struktúrájának fejlesztése keretében az OECD szükségesnek ítélte a TTI szakpolitika prioritásának és hosszú távú stratégiai célkitűzésének fenntartását, magas szintű kormányzati képviseletét, valamint a kormányzati szereplők tevékenységének minél hatékonyabb koordinációját. Az eseti bizottság itt adott hangot azon véleményének, mely szerint a társadalmi kontrollon túl elengedhetetlen a szakmapolitikai kontroll; ellátására az MTA mint köztestület alkalmas.

A miniszter az OECD javaslataival és a Kormány TTI-stratégiájával összhangban tervezi átalakítani a TTI irányítási rendszert. Javasolja a Tudomány- és Technológiapolitikai Kollégium, valamint a Tudomány-, és Technológiapolitikai, Versenyképességi Tanácsadó Testület megszüntetését, mert a feladataikat a tárca nélküli miniszter közvetlenül, illetve a Fejlesztéspolitikai Kabinetten keresztül el tudja végezni, a szakmai és társadalmi egyeztetést pedig a Nemzeti Innovációs Fórum keretében folytatja. Emellett szükségesnek tartja a Kutatási és Technológiai Innovációs Tanács feladatainak módosítását, hogy az kizárólag az Innovációs Alappal kapcsolatos stratégiai kérdésekben gyakoroljon szakmai és társadalmi kontrollt. Ezen kívül javasolja a Nemzeti Innovációs Tanács, a Nemzeti Innovációs Fórum és egy Forráskoordinációs Tárcaközi Munkacsoport felállítását. A Nemzeti Innovációs Tanács feladata lesz, hogy a TTI-t érintő stratégiai kérdésekben véleményével és javaslataival tanácsadó testületként támogassa a tárca nélküli miniszter munkáját. A Nemzeti Innovációs Fórum feladata a TTI politikával kapcsolatos stratégiai kérdések megvitatása, széleskörű szakmai konszenzus kialakítása a kormányzati oldal, törvényhozói oldal, szakmai érdekképviseleti oldal részvételével. A

Forráskoordinációs Tárcaközi Munkacsoport a K+F+I terület számára rendelkezésre álló források összehangolt és átfedések nélküli felhasználását elsegítő kormányzati szakértői szintű testület lesz, melynek határozatait az érintett miniszterek hagyják jóvá. Az elhangzottak alapján a Bizottság támogatta a tájékoztató tartalmát, a TTI irányítási rendszer módosítását.

Összegzésként megállapítható, hogy a Bizottság munkájában a különböző pártok képviselőinek törekvései összeegyeztethetők voltak, az állásfoglalások konszenzussal jöttek létre. A jövő szempontjából ígéretes, hogy a távlati célok elérését szolgáló döntésekben az Országgyűlés pártjai együtt tudtak működni.

A Bizottság egy év alatt kifejtett munkáját áttekintve megállapítható, hogy a testület az 56/2007. (VI.20.) OGY határozatban előírtaknak megfelelően működött. Eddigi s majdani tevékenysége remélhetően hozzájárul ahhoz, hogy az Országgyűlés kutatás- és innovációpolitikában játszott szerepe nagyobb mértékben igazodjék a tudásalapú társadalom növekvő követelményeihez.

A Kutatási és innovációs eseti bizottság összetétele:

Országgyűlési képviselők (száma 15)

Elnök: dr. Magda Sándor (MSZP)

Társelnök: betöltetlen (FIDESZ) *

Tagjai: dr. Józsa István (MSZP)
Podolák György (MSZP)
Kormos Dénes (MSZP)
dr. Orosz Sándor (MSZP)
dr. Szabó Zoltán (MSZP)
Tatai-Tóth András (MSZP)
dr. Ángyán József (FIDESZ)
dr. Gógl Árpád (FIDESZ)
dr. Pósán László (FIDESZ)
Tellér Gyula (FIDESZ)
dr. Latorcai János (KDNP)
dr. Magyar Bálint (SZDSZ)
betöltetlen (MDF)

Tanácskozási jogú állandó meghívottak (száma 17)

Ádám Veronika MTA rendes tag

Bálint Csanád MTA levelező tag

Csaba László MTA levelező tag

**dr. Pálinkás József* akadémikust az MTA 2008. évi közgyűlése elnökké választotta, aki ezt követően a társelnöki tisztségről lemondott, így az jelenleg betöltetlen.

Daróczy Zoltán	MTA rendes tag
Demetrovics János	MTA rendes tag
Freund Tamás	MTA rendes tag
Keviczky László	MTA rendes tag
Lovász László	MTA rendes tag
Németh Tamás	MTA rendes tag
Pakucs János	Magyar Innovációs Szövetség alapító elnöke
Palkovics László	MTA levelező tag
Rakusz Lajos	Ipari Parkok Egyesület elnöke
Simai Mihály	MTA rendes tag
Solti László	MTA levelező tag
Teplán István	MTA rendes tag
Tétényi Pál	MTA rendes tag
Vincze Imre	MTA levelező tag